

ÎNCHEIERE

26 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Iulia Sîrcu
Victor Burduh
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Lord-Grup” – în procedura falimentului,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Lord-Grup”- în procedura falimentului împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la anularea actelor administrative,

împotriva deciziei din 12 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău prin care s-a respins apelul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Lord-Grup” – în procedura falimentului și s-a menținut hotărârea din 18 august 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani

c o n s t a t ă :

La 25 octombrie 2016 SRL „Lord-Grup” – în procedura falimentului a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la anularea actelor administrative.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 21 iulie 2015, Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău (ulterior reorganizat în Serviciului Fiscal de Stat) a emis decizia nr. 1417/2/8 asupra cazului de încălcare a legislației fiscale.

A menționat că, la 17 august 2015, administratorul provizoriu al SRL „Lord-Grup” a solicitat Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău (ulterior reorganizat în Serviciului Fiscal de Stat) anularea integrală a deciziei nr. 1417/2/8 din 21 iulie 2015.

Prin decizia nr. 216 din 16 septembrie 2015, Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău (ulterior reorganizat în Serviciului Fiscal de Stat) a decis suspendarea deciziei nr. 1417/2/8 din 21 iulie 2015, emisă asupra cazului de încălcare a legislației fiscale.

A indicat reclamantul că, potrivit pct. 2 al deciziei din 16 septembrie 2015, Direcția Control Fiscal a Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău (ulterior reorganizat în Serviciului Fiscal de Stat), în termen de o lună calendaristică, urma să efectueze un control fiscal repetat la SRL „Lord-Grup”.

A relevat că Direcția Control Fiscal a Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău (ulterior reorganizat în Serviciului Fiscal de Stat), contrar propriei decizii și

legislației în vigoare, a inițiat controlul fiscal repetat la SRL „Lord-Grup” doar în luna aprilie 2016, adică peste șapte luni din momentul suspendării deciziei nr. 1417/2/8 din 21 iulie 2015.

A relatat că, la inițierea controlului fiscal repetat, organul fiscal a încălcat din start procedura de efectuare a controlului. Astfel, în adresa lichidatorului SRL „Lord- Grup” a parvenit citația IFS mun. Chișinău seria D nr. 152219 din 20 aprilie 2016, conform căreia a fost invitat în cadrul IFS mun. Chișinău, Direcția Control Fiscal nr. 2 pentru data de 26 aprilie 2016, ora 09:00 pentru a prezenta documentele de evidență contabilă și sistemul informațional de evidență contabilă, pentru perioada anilor 2011 -2015 pentru efectuarea controlului fiscal repetat.

A specificat că citația a fost recepționată de către lichidatorul SRL „Lord-Grup” ulterior datei stabilite în ea, contrar art. 226 Cod fiscal. Astfel, consideră că procedura de citare a contribuabilului, prevăzută de Codul fiscal, a fost încălcată de către organul fiscal.

A mai menționat că, despre aceste încălcări, organul fiscal a fost informat de către lichidatorul SRL „Lord-Grup” prin scrisoarea din 29 aprilie 2016. Conform aceleiași scrisori, organului fiscal în mod repetat i s-a adus la cunoștință că documentele contabile au fost ridicate de către reprezentanții organului de urmărire penală, în perioada 21 mai 2013 - 23 mai 2013, în baza ordonanței de ridicare din 21 mai 2013 și până în prezent nu au fost restituite întreprinderii și, că la moment lichidatorul întreprinde acțiuni în vederea obținerii de la organul de urmărire penală a documentelor contabile ale SRL „Lord-Grup”, iar în caz de recuperare a acestora și menținerea necesității efectuării controlului fiscal repetat, Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău (ulterior reorganizat în Serviciului Fiscal de Stat) va fi informat suplimentar.

Cu toate acestea, în adresa lichidatorului SRL „Lord-Grup” a parvenit citația Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău (ulterior reorganizat în Serviciului Fiscal de Stat) seria C nr. 085081 din 05 mai 2016, conform căreia a fost invitat în cadrul IFS mun. Chișinău, Direcția Control Fiscal nr. 2 pentru data de 25 mai 2016, ora 14:00, în scopul examinării cazului de încălcare fiscală. La citație a fost anexat actul de control nr. 5-676970 din 05 mai 2016, întocmit prin metode și din surse indirecte la SRL „Lord-Grup”.

A indicat reclamantul că, respectând prevederile art. 216 alin. (8) Cod fiscal, la 31 mai 2016, a depus la Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău (ulterior reorganizat în Serviciului Fiscal de Stat) un dezacord împotriva actului de control nr.5-676970 din 05 mai 2016.

Prin decizia Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău (ulterior reorganizat în Serviciului Fiscal de Stat) nr. 551/2/8 din 06 iunie 2016, argumentele expuse în dezacordul din 31 mai 2016 au fost considerate ca lipsite de temei legal și în același timp au fost confirmate suma impozitelor și taxelor, majorărilor de întârziere și amenzilor calculate conform deciziei IFS pe mun. Chișinău nr. 1417/2/8 din 21 iulie 2015.

A precizat că dezacordul depus împotriva actului de control nr. 5-676970 din 05 mai 2016 cuprinde contraargumente la pretinsele încălcări admise de către SRL „Lord-Grup” și constatate de către organul fiscal în rezultatul efectuării controlului, pe când decizia asupra cazului de încălcare a legislației fiscale nu combate prin

nimic argumentele menționate în dezacord, trecând cu vederea cele indicate de către SRL „Lord-Grup”.

A mai indicat reclamantul că, la 05 iulie 2016, a depus la Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău (ulterior reorganizat în Serviciului Fiscal de Stat) un dezacord asupra deciziei Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău (ulterior reorganizat în Serviciului Fiscal de Stat) nr. 551/2/8 din 06 iunie 2016.

Prin decizia nr. 89 din 11 august 2016, Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău (ulterior reorganizat în Serviciului Fiscal de Stat) a considerat neîntemeiată contestația depusă de către SRL „Lord-Grup” și a menținut decizia nr. 551/2/8 din 06 iunie 2016.

Astfel, la 30 august 2016, a depus la Inspectoratul Fiscal Principal de Stat o contestație împotriva deciziei Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău (ulterior reorganizat în Serviciului Fiscal de Stat) nr. 89 din 11 august 2016.

Respectiv, la 05 octombrie 2016, Inspectoratul Fiscal Principal de Stat a emis decizia nr. 234 prin care respins ca neîntemeiată contestația înaintată de către SRL „Lord-Grup”.

A punctat reclamantul că decizia nr. 234 a recepționat-o la 05 octombrie 2016.

Consideră că decizia IPFS nr. 234 din 05 octombrie 2016 și deciziile IFS pe mun. Chișinău nr. 1417/2/8 din 21 iulie 2015, nr. 89 din 11 august 2016 și nr. 551/2/8 din 06 iunie 2016, emise în privința SRL „Lord-Grup”, sunt emise contrar prevederilor legale și cu încălcarea procedurii stabilite de Codul fiscal.

În opinia reclamantului, atât IFS mun. Chișinău, cât și Inspectoratul Fiscal Principal de Stat au examinat superficial contestațiile. Or, aceștia nu au combătut argumentele expuse în contestații. Astfel, în cazul în care organul fiscal se abține de a da un răspuns special și explicit la cele mai importante întrebări, fără a acorda părții care a formulat-o posibilitatea de a ști dacă acest mijloc de apărare a fost neglijat, acest fapt se va considera o încălcare.

A specificat reclamantul următoarele constatări ilegale expuse în actul de control nr. 5-676970 din 05 mai 2016.

La pag. 2 a actului se menționează că „la examinarea registrelor documentelor contabile pentru anul 2011-2013 ridicate de către reprezentanții organelor de urmărire penală, s-a constatat lipsa informațiilor despre următoarele documente contabile: bilanțurile de verificare, cartea mare, registrele conturilor contabile”. Consideră greșită constatarea organului fiscal or, în Registrul documentelor contabile pe anul 2011, ridicate de către organul de urmărire penală, este menționat faptul ridicării documentelor contabile, fișele conturilor pe anul 2011, iar celelalte documente contabile ale contribuabilului se află și se duce evidența lor, în formă electronică.

La pag. 3 a actului, organul fiscal a indicat precum că administratorul autorizat Gavriș Nicolae, până la momentul inițierii controlului, nu a prezentat nici o informație privitor la disponibilitatea documentelor solicitate. Or, la caz acțiunile ilegale descrise mai sus întreprinse din partea pârâtului privind citarea contribuabilului au creat așa situație. Procedura citării nu a fost respectată, ceea ce denotă încălcarea flagrantă a drepturilor contribuabilului.

Referitor la pretinsa încălcare, conform căreia nu s-ar fi prezentat organului fiscal datele, informațiile și documentele necesare controlului, atrage atenția că, de nenumărate ori organului fiscal i s-au prezentat date și explicații, conform cărora a

fost menționat faptul că documentele ce țin de contabilitatea întreprinderii au fost ridicate de către organul de urmărire penală în perioada 21 mai 2013 - 23 mai 2013, în baza ordonanței de ridicare din 21 mai 2013 și până în prezent acestea nu au fost restituite întreprinderii.

Referitor la încălcarea potrivit căreia organul fiscal menționează despre lipsa totală a evidenței contabile pentru perioada verificată, menționează că organul fiscal nu a luat în considerare că această evidență contabilă a fost ridicată de către organul de urmărire penală.

Consideră greșită și constatarea organului fiscal referitor la atribuirea ca venit a rulajelor pentru anii 2011, 2012 și 2013. Susține că rulajul pe contul bancar pentru anul 2011, în sumă de 5 990 730 lei, nu poate fi considerat ca venit, deoarece suma de 2 819 999 lei, achitată de către SRL „S.S. Gestiune Imobiliare” pe contractul de vânzare-cumpărare a creanței PI/LG-02/08 din 15 august 2008 nu poate fi considerată ca venit al anului 2011, deoarece venitul a fost calculat și declarat în anul 2008, iar în perioada anului 2011 SRL „S.S.Gestiune Imobiliare” a achitat SRL „Lord-Grup” datoria debitorială acumulată în temeiul contractului de vânzare-cumpărare susnumit.

Suma de 2 775 226,94 lei, achitată de către SRL „Proinovație” pe contractul de vânzare-cumpărare a terenului din 10 iulie 2009 nu poate fi considerată ca venit al anului 2011, deoarece venitul pe contractul de vânzare-cumpărare a terenului susnumit a fost calculat și declarat în anul 2009.

Rulajul pe contul bancar pe anul 2012 în sumă de 1 792 182 lei nu poate fi considerat ca venit, deoarece suma de 292 400 lei, achitată de către SRL „S.S.Gestiune Imobiliare”, pe contractul de vânzare-cumpărare a creanței PI/LG-02/08 din 15 august 2008 nu poate fi considerată ca venit în anul 2012, deoarece venitul a fost calculat și declarat în anul 2008, iar în perioada anului 2012 SRL „S.S.Gestiune Imobiliare” a achitat SRL „Lord-Grup” datoria debitorială, formată în baza contractului de vânzare-cumpărare.

Rulajul pe contul bancar pentru anul 2013 în sumă de 520 500 lei nu poate fi luat în calcul ca venit, deoarece suma de 280 000 lei a fost achitată de către SRL „Valtrei Prim” conform contractului de cesiune a creanței nr. PI/LG/VP-4/2013 din 25 aprilie 2013.

Astfel, această sumă nu poate fi considerată ca venit. Or, în temeiul contractului de cesiune se schimbă doar creditorul.

Suma de 240 500 lei a fost achitată de către SRL „S.S.Gestiune Imobiliare” conform contractului de vânzare-cumpărare a creanței nr. PI/LG-02/08 din 15 august 2008 și nu poate fi considerată ca venit în anul 2013, deoarece venitul a fost calculat și declarat în anul 2008, iar în perioada anului 2013 SRL „S.S.Gestiune Imobiliare” a achitat SRL „Lord-Grup” datoria debitorială, formată în baza contractului de vânzare-cumpărare sus-numit.

Referitor la estimarea obligației fiscale privind TVA, în actul de control se menționează că „în rezultatul analizei rulajului mijloacelor bănești la conturile bancare s-a constatat faptul depășirii de către SRL „Lord-Grup” a valorii livrărilor de 600 mii lei în perioada fiscală martie-mai 2011, inclusiv în luna martie 2011 în sumă de 170 793 lei, în luna aprilie 2011 în sumă de 192 370 lei și în luna mai 2011 în sumă de 342 246 lei”.

Astfel a specificat reclamantul că suma de 170 793 lei din luna martie 2011 constituie achitarea creanței de către SRL „S.S.Gestiune Imobiliare” conform contractului de vânzare- cumpărare a creanței nr. PI/LG-02/08 din 15 august 2008 în sumă de 170 629 lei și returnarea avansului de la SA „Total Leasing”, conform contractului nr. 548-08/LOR din 24 septembrie 2008 în sumă de 163,66 lei. A precizat reclamantul că respectivele sume nu pot fi considerate ca livrări impozabile cu TVA și nu pot fi luate în calcul ca condiție la înregistrarea contribuabilului ca plătitor de TVA. Iar suma de 192 370 lei din luna aprilie 2011 constituie achitarea creanței de către SRL „S.S.Gestiune Imobiliare” conform contractului de vânzare-cumpărare a creanței PI/LG- 02/08 din 15 august 2008. Această sumă nu poate fi considerată ca livrare impozabilă cu TVA și nu poate fi luată în calcul ca condiție la înregistrarea contribuabilului ca plătitor de TVA. Suma de 342 246 lei din luna mai 2011 constituie mijloacele financiare obținute de la vânzarea terenului conform contractului de vânzare cumpărare fără număr din 10 iulie 2009 încheiat cu SRL „Proinovație”.

În opinia reclamantului, organul fiscal nu dispune de probe care ar demonstra că, SRL „Lord-Grup” urma să se înregistreze ca plătitor de TVA. Or, sumele încasate la contul curent în perioada anilor 2011-2015 nu prezintă venit impozabil cu TVA.

Prin urmare consideră că, cele indicate în Actul de control fiscal și în decizia adoptată asupra cazului de încălcare a legislației fiscale nu corespund situației de fapt existente, fapt ce denotă că SRL „Lord-Grup” nu a micșorat venitul impozabil pentru anul 2011, nu a diminuat impozitul pe venit pentru anul 2012, nu a diminuat impozitul pe venit pentru anul 2013, din motive obiective nu a prezentat la prima cerere documentele de evidență, dările de seamă fiscale și alte documente și informații privind desfășurarea activității de întreprinzător, necesare pentru efectuarea controlului fiscal.

A mai menționat că din motive temeinice nu a fost prezentată declarația cu privire la impozitul pe venit pentru perioada fiscală anul 2014. Or, contribuabilul a informat Direcția Statistică și alte organe abilitate despre faptul decesului administratorului SRL „Lord-Grup”, nu a achitat impozitul pe venit provenit din activitatea pentru 2012 și 2013, or, aceste sume sunt contestate în sensul atribuirii corecte a statutului lor.

La fel, a indicat că nu poate fi estimat TVA aferent bugetului pentru perioadele fiscale L/06/2011 - L/04/2015 în sumă de 1 266 216 lei. Or, sumele pretinse a fi considerate ca livrări impozabile cu TVA în esență au un alt statut și nu reprezintă în sine livrări.

Solicită reclamantul anularea deciziei Inspectoratul Fiscal Principal de Stat nr. 234 din 05 octombrie 2016; anularea deciziei Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău (ulterior reorganizat în Serviciului Fiscal de Stat) nr. 1417/2/8 din 21 iulie 2015; anularea deciziei Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău (ulterior reorganizat în Serviciului Fiscal de Stat) nr. 551/2/8 din 06 iunie 2016; anularea deciziei IFS mun. Chișinău nr. 89 din 11 august 2016.

Prin hotărârea din 18 august 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani acțiunea depusă de SRL „Lord-Grup” în partea anulării deciziilor IFS mun. Chișinău nr.1417/2/8 din 21 iulie 2015 și nr.551/2/8 din 06 iunie 2016 a fost respinsă ca fiind depusă cu încălcarea termenului de prescripție, iar în partea anulării deciziei IFS mun. Chișinău nr.89 din 11 august 2016 și a deciziei IFPS nr.234 din 05 octombrie

2016 a fost respinsă ca nefondată, din motiv că nu constituie obiect al contenciosului administrativ.

Prin decizia din 12 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de SRL „Lord-Grup” – în procedura falimentului și menținută hotărârea din 18 august 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

La 14 iunie 2018, SRL „Lord-Grup” – în procedura falimentului a declarat recurs împotriva deciziei din 12 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului SRL „Lord-Grup” – în procedura falimentului a indicat că consideră neîntemeiată decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, deoarece instanțele nu au constatat, elucidat pe deplin circumstanțe importante soluționării cauzei, precum și și-au bazat soluția pe fapte neprobate.

A reiterat în susținerea recursului motive de fapt și de drept similare celor invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă (la momentul depunerii recursului), recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 12 decembrie 2017, dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la dosar lipsesc.

Astfel, recursul declarat de SRL „Lord-Grup” – în procedura falimentului la data de 14 iunie 2018, este în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța

juducătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului menționează că SRL „Lord-Grup” – în procedura falimentului în cererea de recurs nu a invocat nici unul din temeiurile de declarare prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art. 6 § 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului au fost verificate minuțios la judecarea cauzei în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SRL „Lord-Grup” – în procedura falimentului, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de SRL „Lord-Grup” – în procedura falimentului.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Iulia Sîrcu

judecătorii

Victor Burduh

Galina Stratulat